

Vlaams
Parlement

ingediend op **1778** (2018-2019) – Nr. 1
12 december 2018 (2018-2019)

Voorstel van resolutie

van Axel Ronse, Robrecht Bothuyne, Emmily Talpe,
Miranda Van Eetvelde, Peter Van Rompuy en Karl Vanlouwe

betreffende de beslissingen
van de commissie Werkgelegenheid
en de plenaire vergadering
van het Europees Parlement
over de coördinatie van de sociale zekerheid

TOELICHTING

De herziening van de Europese Socialezekerheidsverordening 883/2004 raakt meerdere deelaspecten, zoals gezinsbijdragen, de toepasselijke wetgeving met onder meer de vraag waar een gedetacheerde werknemer zijn socialezekerheidsbijdragen betaalt, de – al dan niet – gelijke behandeling van economisch niet-actieve burgers, langetermijnzorg en werkloosheidsuitkeringen.

De uitwerking van die herziening werd geformuleerd in 2016 in het werkprogramma van de Commissie. Daarin werden de inspanningen die de Commissie doet om de arbeidsmobiliteit te vergemakkelijken, voorgesteld. Het voorstel heeft als doel om het vrije verkeer van werknemers te bevorderen en hun rechten te beschermen, ook als ze naar een andere lidstaat verhuizen. Op 20 november 2018 heeft de commissie Werkgelegenheid van het Europees Parlement gestemd over een herziene tekst voor de Socialezekerheidsverordening, die duidelijk de strijd wil aanbinden tegen sociale dumping en detacheringsfraude. Die strijd verdient alle steun, aangezien bijvoorbeeld onze bouwsector kreunt onder de oneerlijke concurrentie. Zoals hierboven al is aangegeven, gaat de herziening van de Socialezekerheidsverordening echter over veel meer. Zo heeft de commissie Werkgelegenheid van het Europees Parlement op 20 november 2018 ook een flexibelere invulling van het toekennen van werkloosheidsuitkeringen goedgekeurd.

In de commissie Economie en Werk van het Vlaams Parlement van 29 november 2018 is die problematiek besproken. In zijn antwoord wees minister Philippe Muyters wel op de volgende nuance: "De werkloosheidsuitkering na één dag krijgen, kan alleen maar als je voldoet aan andere voorwaarden. Je moet al in je eigen land of in een ander Europees land 312 dagen hebben gewerkt, in bepaalde gevallen is het zelfs minder dan 312 dagen.". Uit het antwoord van de minister werd toen duidelijk dat die beslissing een zeer moeilijke taak voor de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) zou inhouden.

Op 11 december 2018 werd in de plenaire vergadering van het Europees Parlement het mandaat goedgekeurd om interinstitutionele onderhandelingen op te starten, met 345 stemmen voor, 287 stemmen tegen en 24 onthoudingen.

Voor de werkloosheidsuitkeringen zijn de volgende twee zaken problematisch voor België en Vlaanderen. Ten eerste werd beslist dat iedere EER-burger (EER: Europese Economische Ruimte) en Zwitser onder dezelfde voorwaarden als inwoners van de ontvangende lidstaat een uitkering kunnen ontvangen na verlies van tewerkstelling. Tot oktober 2016 was dat in België al na één dag als die werknemer voldeed aan de voorwaarde van het aantal gewerkte dagen in het thuisland. De termijn van één dag werd door de Federale Regering opgetrokken tot drie maanden wegens de misbruiken. Dat Europa verplicht om die termijn terug te schroeven, is problematisch voor België, aangezien België een aantrekkelijk werkloosheidsstelsel heeft, dat daardoor gemakkelijk misbruikt kan worden.

Ten tweede werd beslist dat mensen de werkloosheidsuitkering nog zes maanden na hun vertrek uit een lidstaat kunnen behouden. De controle van die werkzoekende gebeurt dan in het land van herkomst. Dat heeft een grote impact op het socialezekerheidsstelsel en het controle- en sanctioneringsproces van de VDAB, aangezien de werkloosheidsreglementeringen van verschillende landen niet noodzakelijk op elkaar aansluiten en de gegevensoverdracht ook niet vanzelfsprekend is. Het is daarmee perfect mogelijk dat een EER-burger of Zwitser twee dagen in België komt werken, en daarna weer vertrekt naar zijn thuisland met het recht op zes maanden Belgische werkloosheidsuitkering.

De oprichting van een Europese arbeidsmarktautoriteit biedt perspectief voor samenwerking op het vlak van sociale inspectie. Bovendien zet de federale overheid momenteel een systeem op voor de degressiviteit van de uitkeringen volgens het principe 'hoger beginnen en sneller dalen'.

Europese nieuwkomers moeten eerst aan het systeem bijdragen, voor ze ervan kunnen genieten. Zo niet zet dat kwaad bloed bij al wie wel belastingen betaalt en komt ook de houdbaarheid van onze sociale zekerheid onder druk te staan. Bovendien zou deze Europese beslissing ook het werk van de inspectiediensten haast onmogelijk maken.

De stemming in het Europees Parlement betekent echter nog geen finale beslissing. Over het voorstel moeten de Europarlementsleden nog onderhandelingen voeren met de Europese ministers van Werk.

Het Vlaams Parlement steunt een groot aantal van de voorgestelde maatregelen, maar kan niet akkoord gaan met het voorgestelde principe dat aan EER-burgers en Zwitsers werkloosheidsuitkeringen kunnen worden toegekend zonder dat ze aan het Belgisch socialezekerheidssysteem hebben bijgedragen.

Axel RONSE
Robrecht BOTHUYNE
Emmily TALPE
Miranda VAN EETVELDE
Peter VAN ROMPUY
Karl VANLOUWE

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° het activerings- en sanctioneringsbeleid van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB);
 - 2° het sterke socialezekerheidsstelsel in België;
 - 3° de initiatieven van de Europese Commissie over een versterkte Europese samenwerking;
- overwegende dat:
 - 1° de VDAB op dit ogenblik moeilijk controle kan uitoefenen op EER-burgers (EER: Europese Economische Ruimte) en Zwitsers;
 - 2° een sociale zekerheid gebaseerd is op solidariteit, waarbij alleen afdoende bijdragen aan het systeem kunnen leiden tot financiële ondersteuning bij het verlies van werk;
- vraagt de Vlaamse Regering om er bij de Federale Regering op aan te dringen dat zij bij de Europese instellingen onderhandelt met als doel:
 - 1° te streven naar een meer evenwichtige tekst van de Socialezekerheidsverordening;
 - 2° de maatregel waarbij werkloosheidsuitkeringen op een flexibelere manier worden toegekend na één dag werken, niet te ondersteunen omdat die maatregel indruist tegen de ijver voor een meer gedragen systeem, waarbij bijdragen en uitkeringen meer met elkaar in evenwicht zijn;
 - 3° de maatregel waarbij werkloosheidsuitkeringen aan EER-burgers en Zwitsers worden toegekend gedurende zes maanden nadat ze de lidstaat hebben verlaten, niet te ondersteunen.

Axel RONSE
Robrecht BOTHUYNE
Emmily TALPE
Miranda VAN EETVELDE
Peter VAN ROMPUY
Karl VANLOUWE